

A POTENTIAL TRAINING SET TO STRENGTHEN BASIC THAI SINGING SKILLS FOR VISUALLY IMPAIRED LEARNERS

ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐาน สำหรับผู้พิการทางสายตา

Nopphakhun Sudprasert^{1*}

นพคุณ สุดประเสริฐ^{1*}

Abstract

Background and Objectives: The research titled “A Potential Training Set to Strengthen Basic Thai Singing Skills for Visually Impaired Learners” is a qualitative study that aims to explore the possibility of designing inclusive learning materials tailored to specific learner groups. It focuses on the art of Thai traditional singing, a cultural expression rich in emotional depth and local wisdom. While Thai music holds great artistic and cultural value, access to such knowledge remains limited for visually impaired individuals, particularly due to the lack of suitable materials, instructional media, and continuous practice opportunities.

Methods: The study gathered theoretical data related to self-directed learning, accessible instructional design, and musical aesthetics. It also involved in-depth interviews with experts including National Artists, Thai music educators, and visually impaired students. Through a process of modeling, synthesis, and iterative feedback, the research team developed a training kit suited to the learners’ needs and constraints. Five suitable songs were selected for inclusion: Ton Phleng Ching, Khaek Borathet, Nang Nak, Tao Kin Phak Bung, and Rabam Kailat Samroeng. The program also included practice modules in various forms of Sepha (Thai, Lao, Mon) and Khon recitation such as Paak Muang, Paak Rot, Paak Oh, and Paak Chom Dong.

Key Findings: Classroom implementation showed promising outcomes, with learners demonstrating improved technical accuracy, musical understanding, and greater confidence in their performance. One of the key findings is that traditional music education can be made inclusive when instructional design genuinely responds to learners’ real contexts.

Implications of the Study: This training kit is not merely a tool for skill-building-it represents a step toward cultural participation and artistic empowerment for a group that is often marginalized. The research suggests that broader implementation is possible through educational institutions and schools for the blind, along with further development of digital formats such as interactive audiobooks, mobile applications, or online learning modules.

Conclusions and Future Study: Long-term impact studies are also recommended to assess the effectiveness and sustainability of such inclusive music education approaches.

Research Article

Received: 5 May 2024

Revised: 1 December 2024

Accepted: 24 December 2024

** Corresponding author*

email: nop959@hotmail.com

How to cite:

Sudprasert, N. (2025).

A potential training set to strengthen basic Thai singing skills for visually impaired learners. *Fine Arts Journal: Srinakharinwirot University*, 29(2), 109-122.

Keywords: A Strengthen Training Set for Potential Development; Basic Thai Singing; Visually Impaired Learners

คำสำคัญ: ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพ; การขับร้องเพลงไทย; ผู้พิการทางสายตา

¹ Faculty of Music and Drama, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts, Thailand

¹ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: งานวิจัยเรื่อง “ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐาน สำหรับผู้พิการทางสายตา” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่สะท้อนคุณค่าของศิลปะการขับร้องเพลงไทยในฐานะมรดกวัฒนธรรม ซึ่งมีบทบาทในการถ่ายทอดภาษาและภูมิปัญญาไทย ในทางปฏิบัติยังพบข้อจำกัดด้านการเข้าถึง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้พิการทางสายตาที่ขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนและโอกาสฝึกปฏิบัติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงจัดทำโครงการเพื่อออกแบบชุดฝึกขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมกับผู้พิการทางสายตา โดยมีเป้าหมายในการเสริมทักษะทางดนตรีและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถอย่างเป็นรูปธรรม

วิธีการศึกษา: ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ทฤษฎีด้านสื่อการเรียน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความงามทางดนตรี รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปศึกษา อาทิ ศิลปินแห่งชาติ อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาผู้พิการทางสายตา

ผลการศึกษาที่สำคัญ: เนื้อหาในชุดฝึกออกแบบผ่านการสังเคราะห์ข้อมูลและถอดแบบจากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยคัดเลือกบทเพลงที่เหมาะสม 5 เพลง ได้แก่ เพลงต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น เพลงแขกบรเทศ เถา เพลงนางนาค สองชั้น เพลงเต่ากินผักบุ้ง สองชั้น และเพลงระบำไกรลาสสำเร็จ พร้อมเนื้อหาฝึกขับเสภา (เช่น เสภาไทย เสภาลาว เสภามอญ) และพากย์โขน (เช่น พากย์เมือง พากย์รถ พากย์ไอ้ พากย์ชมดง ฯลฯ)

นัยสำคัญของการศึกษา: การทดลองใช้ในห้องเรียนจริงพบว่า ชุดฝึกสามารถช่วยพัฒนาทักษะการขับร้องของผู้พิการทางสายตาได้อย่างเป็นระบบ มีความถูกต้องตามหลักการขับร้อง และเพิ่มความมั่นใจในการฝึกฝน

สรุปผลและแนวทางการศึกษาในอนาคต: งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า หากมีการออกแบบสื่อและวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผู้พิการทางสายตาจะสามารถเข้าถึงและพัฒนาทักษะศิลปะไทยได้อย่างเท่าเทียม ชุดฝึกดังกล่าวจึงถือเป็นต้นแบบของการสร้างสื่อการเรียนรูทางดนตรีที่ตอบโจทย์ผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม และสนับสนุนการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างครอบคลุม งานวิจัยในอนาคตควรขยายผลสู่สถาบันการศึกษา โรงเรียนสอนคนตาบอด และพัฒนาสื่อใหม่ เช่น หนังสือเสียงแบบโต้ตอบ แอปพลิเคชัน หรือบทเรียนออนไลน์ เพื่อรองรับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และมีการวัดและประเมินผลต่อเนื่องในระยะยาว

1. บทนำ

การขับร้องเพลงไทยไม่เพียงแต่เป็นการแสดงออกทางศิลปะที่สวยงาม แต่ยังเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมและประเพณีไทยที่มีมาอย่างยาวนานอีกด้วย เพลงไทยมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ โดยมักจะมีท่วงทำนองและคำร้องที่มาจากวรรณคดีหรือบทประพันธ์ ทำให้ศิลปะแห่งการขับร้องเพลงไทยไม่เพียงแต่เป็นการถ่ายทอดความงามทางด้านเสียงเพลงเท่านั้น แต่ยังเป็นการรักษาและส่งต่อภาษา ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่สืบไป

ในปัจจุบัน การศึกษาการขับร้องเพลงไทยยังคงเผชิญกับความไม่พร้อมหลายประการ ทั้งในด้านผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ ตำราหรือคู่มือการเรียนการสอน รวมถึงวิธีการฝึกปฏิบัติที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่มีความพิการทางสายตา ทำให้การเข้าถึงศิลปะแขนงนี้ยากขึ้น และอาจทำให้เกิดการขาดการสืบทอดในอนาคต

เพื่อให้การขับร้องเพลงไทยมีการพัฒนาต่อไป จึงจำเป็นต้องมีการผลักดันและสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษา ภาครัฐ หรือภาคเอกชน ในการพัฒนาทรัพยากรการเรียนการสอน การผลิตและจัดหาเครื่องมือการเรียนที่เหมาะสม และการสร้างโอกาสให้กับผู้ที่มีความสนใจและความรักในศิลปะการขับร้องเพลงไทย รวมทั้งผู้ที่มีความพิการทางสายตาให้สามารถศึกษาและฝึกฝนได้อย่างเต็มที่ การกระทำเหล่านี้จะช่วยให้การขับร้องเพลงไทยสามารถดำรงอยู่และเจริญรุ่งเรืองในอนาคตได้

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันที่มุ่งผลิตบัณฑิตมืออาชีพทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ไทย ได้เปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับทุกคนโดยไม่แบ่งแยก โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาสำหรับผู้พิการทางสายตา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถและศักยภาพ แต่อาจขาดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาและการฝึกฝนที่เหมาะสม

การพัฒนาและสร้างชุดฝึกสร้างเสริมสำหรับนักศึกษาผู้พิการทางสายตาเกิดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเหล่านี้ได้พัฒนาทักษะและความสามารถของตนเอง อันจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงไทยของนักศึกษาผู้พิการทางสายตาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการทางสายตา

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีกรอบแนวคิดโดยศึกษาจากข้อมูลด้านการออกแบบและการสร้างสื่อการเรียนการสอนหลักการขับร้องเพลงไทย โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ และทฤษฎีการสร้างสื่อการศึกษาสำหรับผู้พิการทางสายตา เพื่อออกแบบและสร้างชุดฝึกเสริมสร้างทักษะพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการทางสายตา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งให้ได้มาซึ่ง “ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการทางสายตา” โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ศิลปินแห่งชาติ อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา ดังนี้

3.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 4 ท่าน

3.1.1 นางสาวทัศนีย์ ขุนทอง ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย-คีตศิลป์) ประจำปีพุทธศักราช 2555 ผู้เชี่ยวชาญด้านคีตศิลป์ไทย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1.2 นางวัฒนา โกสินานนท์ ผู้เชี่ยวชาญคีตศิลป์ไทย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

3.1.3 นายไชยยะ ทางมีศรี ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

3.1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัทธี เชียงชนะนา อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีบำบัด
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

3.2 กลุ่มอาจารย์ผู้สอน

3.2.1 นางสาวคงคา เพชรนิล อาจารย์ผู้สอนวิชาคีตศิลป์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

3.3 กลุ่มผู้เรียน

3.3.1 นางสาวภาฝัน จันทรแก้ว นักศึกษาวิชาเอกคีตศิลป์ไทย ชั้นปีที่ 2 ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ชุดฝึกสร้างเสริมศักยภาพการขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐาน สำหรับผู้พิการทางสายตา” ดำเนินการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์โดยตรงจากผู้เชี่ยวชาญ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ถูกนำมาถอดเทปและแปลผลในเชิงพรรณนา พร้อมทั้งวิเคราะห์และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะให้มีความสมบูรณ์ ก่อนนำไปสร้างและผลิตสื่อการสอนสำหรับชุดฝึกสร้างเสริมศักยภาพการขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการทางสายตา

สื่อดังกล่าวจะนำไปใช้จริงโดยอาจารย์ผู้สอนกับผู้เรียนในห้องเรียน เพื่อประเมินประสิทธิภาพการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน แล้วจึงนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปและอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

5. ประโยชน์ของการวิจัย

งานวิจัยสร้างสรรค์ชุดฝึกสร้างเสริมเพื่อพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยนี้ ช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะให้กับผู้เรียน ทำให้รู้จักวิธีการขับร้องเพลงไทยและสามารถฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและความแม่นยำในการขับร้อง อีกทั้งยังช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน เพิ่มความมั่นใจ และส่งเสริมให้มีความกล้าที่จะฝึกฝนและพัฒนาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ผลงานนี้ถือเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาเยาวชนผู้พิการทางสายตารุ่นใหม่ในเส้นทางวิชาชีพด้านการขับร้องเพลงไทย ตลอดจนเป็นแนวทางในการส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการศึกษาด้านการขับร้องเพลงไทย และเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้พิการทางสายตาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และโรงเรียนสอนคนตาบอดที่มีความสนใจในวิชานี้ได้เรียนรู้และพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องในอนาคต

6. ผลการวิจัย

การสร้างชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยชั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการทางสายตา มีเป้าหมายในการพัฒนาชุดฝึกขับร้องเพลงไทยชั้นพื้นฐานที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีข้อจำกัดทางการมองเห็น โดยเน้นการพัฒนาทักษะด้านการขับร้องและการเรียนรู้เพลงไทยให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านดุริยางคศิลป์ อาจารย์ผู้สอนดนตรี และผู้เรียน เพื่อทำความเข้าใจและออกแบบชุดฝึกให้เหมาะสมกับผู้พิการทางสายตา ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาพัฒนาเนื้อหาชุดฝึกขับร้อง โดยเน้นเทคนิคการเปล่งเสียงเอื้อน การฝึกการหายใจที่ถูกต้อง และการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้

การเลือกบทเพลงสำหรับชุดฝึกขับร้องคำนึงถึงความสะดวกในการฝึกเสียง โดยเน้นบทเพลงที่มีทำนอง ไม่ซับซ้อน ไม่มีเทคนิคการร้องที่ยากจนเกินไป และช่วยพัฒนาทักษะการเปล่งเสียงเอื้อน การใช้เสียงสูง-ต่ำ และการหายใจอย่างมีประสิทธิภาพ

บทเพลงที่คัดเลือกมาไว้ใน ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยชั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการทางสายตา ได้แก่ 1) เพลงต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นบทเพลงพื้นฐานที่ครูท่อม ประสิทธิ์กุล วารากฐาน ในการขับร้องในวิทยาลัยนาฏศิลป์ 2) เพลงแขกบรเทศ เถา เป็นบทเพลงที่เหมาะสมสำหรับการฝึกที่ไม่ซับซ้อน 3) เพลงนางนาค สองชั้น 4) เพลงเต่ากินผักบุ้ง สองชั้น และ 5) เพลงระบำไกรลาสสำเร็จ เป็นบทเพลงที่มีการใช้ดนตรีคลอประกอบ ทำให้การฝึกเป็นไปอย่างราบรื่น

นอกจากนี้ การฝึกการพากย์โขนและการขับเสภา ยังได้รับการบรรจุไว้ในชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการใช้เสียงและจังหวะที่หลากหลาย โดยมีเนื้อหาฝึกขับเสภา ได้แก่ เสภาไทย เสภาลาว และเสกามอญ ส่วนการพากย์โขนประกอบด้วย พากย์รถ พากย์พลับพลา พากย์ชมดง และพากย์ไอ้

เมื่อได้บทเพลงและเนื้อหาฝึกที่เหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยได้สร้างและผลิตสื่อการสอนประกอบชุดฝึก พร้อมอัปโหลดลงเว็บไซต์ยูทูป เพื่อใช้ในชั้นการเรียนการสอนจริง ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบปฏิบัติตัวต่อตัว โดยเริ่มจากการอบอุ่นเสียงด้วยการเอื้อนเสียงสระและพยัญชนะ เช่น การฝึกเสียงเอื้อนในทำนองต่าง ๆ การฝึกควบคุมลมหายใจ และการใช้กระบังลมเพื่อควบคุมเสียง

จากการสังเกตและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยชั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการทางสายตานี้ สามารถช่วยให้นักเรียนที่มีข้อจำกัดทางการมองเห็นพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการเปล่งเสียงเอื้อน การควบคุมลมหายใจ และการใช้เสียงอย่างเหมาะสม นักเรียนสามารถจดจำทำนองและฝึกร้องตามบทเพลงได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ การจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ เช่น การใช้เสียงบันทึกและเนื้อร้องในอักษรเบรลล์มีส่วนช่วยให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ชุดฝึกนี้ยังช่วยสร้างความมั่นใจและแรงจูงใจให้นักเรียนพิการทางสายตาในการฝึกฝนและพัฒนาทักษะการขับร้องอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 1 ตัวอย่างภาพในสื่อสร้างเสริมพัฒนาการขับร้องเพลงไทยชั้นพื้นฐาน สำหรับผู้พิการทางสายตา (นพคุณ สดประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาการขับร้องเพลงไทยชั้นพื้นฐาน สำหรับผู้พิการทางสายตา มีดังต่อไปนี้

6.1 เพลงต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น

เพลงต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น

กากีป้องกัน สัตว์
เหตุไฉนโยอาจฮังการ

ชายเนตรคมค่อนให้ปรึกษา
มาเอื้อนอรรถวจานทุกสิ่งอัน

เพลงต้นเพลงถึง 3 ชั้น

ภาพที่ 2 คิวอาร์โค้ด (QR Code) เพลงต้นเพลงถึง สามชั้น
(นพคุณ สูดประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

6.2 เพลงแขกบรเทศ เถา

เพลงแขกบรเทศ เถา

-สามชั้น-

นี่อะไรตกใจไปเปล่าเปล่า
โตดขึ้นหลังม้าเจ้าอย่ากลัว

นิจจาเจ้าช่างไม่เชื่อน้ำใจผัว
ประคองตัวเจ้าวันทองย่องเหยียบโคลน

-สองชั้น-

นางห้วนห้วนครั้นคร้ามไม่ขึ้นได้
ม้าตีฝีเท้าไม่ก้าวโจน

ขุนแผนกดสี่หมอกไว้มิให้โผน
นางกลัวตัวโอบเข้าแนบชิด

-ชั้นเดียว-

สองมือกอดผัวให้ตัวแน่น
เบือนหน้าว่าเจ้าเข้าให้ชิด

ขุนแผนยืมหยอกศอกสะกิด
ขอรูบนิทหนึ่งแล้วจะรีบไป

เพลงแขกบรเทศ เถา

ภาพที่ 3 คิวอาร์โค้ด (QR Code) เพลงแขกบรเทศ เถา
(นพคุณ สูดประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

6.3 เพลงนางนาค 2 ชั้น

เพลงนางนาค 2 ชั้น

สดับคำล่ำร้องทำนองมาก

โอ้ยยามค่าน้ำค้างลงพร่างพรหม

แหงนชะเง้อแลชมพระจันทร์แจ่ม

ดูดาวห้อมล้อมดวงจันทร์รา

ชื่อนางนาคเสนาะจริงทุกสิ่งสม

เวลาหล่องิ้วฉวีฉวีมา

เหมือนพวงแก้วแก้วเนตรของเซษฐา

เหมือนคณานางล้อมอยู่พร้อมเอย

เพลงนางนาค 2 ชั้น

ภาพที่ 4 คิวอาร์โค้ด (QR Code) เพลงนางนาค 2 ชั้น

(นพคุณ สุตประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

6.4 เพลงเต่ากินผักบุ้ง 2 ชั้น

เพลงเต่ากินผักบุ้ง 2 ชั้น

ยามเรียนเราจะเรียนเพียรศึกษา

เหนื่อยยากสักเท่าไรไม่หยุดยั้ง

(สร้อย) ดอกเอ๋ยเจ้าดอกมะไฟ

ผลแห่งความพยายาม

สิ่งใดที่เฝ่ปกป้อง

เพื่อก้าวหน้าต่อไปไม่ถอยหลัง

จนกระทั่งสำเร็จเสร็จสมใจ

จิตมุ่งมั่นอันใด ไม่แคล้วไปเลยเอย

จะตามมาสนอง

ต้องเสร็จสมอารมณ์เอย

เพลงเต่ากินผักบุ้ง 2 ชั้น

ภาพที่ 5 คิวอาร์โค้ด (QR Code) เพลงเต่ากินผักบุ้ง 2 ชั้น
(นพคุณ สุตประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

6.5 เพลงระบำไกรลาสสำเร็จ

เพลงระบำไกรลาสสำเร็จ

พวกเราล้วนชาวไกรลาสศิริ
ขอร่ำร้ายกริดกรายฝ่ายพื่อน
ร่วมเรียงสำราญ
กล่าวคำทำนอง
ตามประเพณี
ขอเชิญชม
ชาวไกรลาส
อวยพรให้
แวดล้อมพร้อมหน้า
หมู่พญาวาสกรี
เหล่าเทพธิดา
เทพไททุกชั้น
ผู้มีคุณธรรม
ชื่อตรงคงที่
บากบั่นมั่นจิต
เทพช่วยอวยพร
ให้สันต์เกษมสุข
ผู้ผยองปองร้าย
สิ่งที่ประสงค์
เกียรติระบือลือไกล

รื่นเริงฤดีเกษมสุขศรีสโมสร
ให้สุนทรทัศนาศุขารมณ์
ระรื่นชื่นบานในงานฉลอง
ให้สอดประสานเสียงประสม
แต่ก่อนกาลบุราณนิยม
ภิรมณ์รื่นสำเริงฤทัย
มาดหวังตั้งใจ
วิโรจน์รุ่งรวรณันต์
เหล่ากษัตริย์และกษัตริ
อัครจุฑาและคนธรรพ์
โสภาควณีย์
อสุรกุมภัณฑ์วิฑยาร
ประจำตนเป็นคนดี
ไม่ผันแปรเที่ยงแท้แน่นอน
มิดิทย่อยหย่อน
และขรื่องสรรเสริญเจริญชัย
ห่างภัยไกลทุกข์ขื่นรินตราย
จงแพ้พ่ายมลายไป
ขอจงเสร็จได้
ทรัพย์สินเงินทองเนืองนองเทอญ

เพลงระบำไกรลาสสำเร็จ

ภาพที่ 6 คิวอาร์โค้ด (QR Code) เพลงระบำไกรลาสสำเร็จ
(นพคุณ สุตประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

6.6 เสภาไทย

เสภาไทย

โจนลงกลางขานร้านดอกไม้
รวยรสเกสรเมื่อก่อนคืน
กระถางแฉกแก้วเกิดพิกลแถม
สมอรัตต์ตรงสมละไม
ตะโกนาทั้งกิ่งประกบยอด
บ้างผลิดอกออกช่อขึ้นชูชัน

ของขุนช้างปลูกไว้อยู่ตาชด้น
ขึ้นขึ้นลมชายสบายใจ
ยี่สุนัชมะสังัดตุไสว
ตะขบข่อยคัดไว้จิ้งหะกัน
แทงทวยทอดอินพรหมนมสวรรค์
แสงพระจันทร์จับแจ่มกระจ่างตา

ขับเสภาไทย

ภาพที่ 7 คิวอาร์โค้ด (QR Code) การขับเสภาไทย
(นพคุณ สุตประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

6.7 เสภาลาว

เสภาลาว

แว่วสำเนียงจอมนริศผิดสังเกตุ
พี่จะหลบไปก่อนซ่อนกายา
ว่าพลางทางลุกขึ้นจากอาสน์
โหมอ้าวสัชมตระหนกไว้ภายใน

ขอลาเจ้าเยาวเรศเสน่หา
เพื่อมิให้พระบิดาแคลงหทัย
กระวีกระวาดหลบซ่อนซ่อนเข้าได้
ทรมม้วยแสรังชมดมมาลา

ขับเสภาลาว

ภาพที่ 8 คิวอาร์โค้ด (QR Code) การขับเสภาลาว
(นพคุณ สุตประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

6.8 เสปามอญ

เสปามอญ

บัดนั้น

ข้าขอขอบพระคุณกรุณา
สัณหาติชายเบือนบิตผิดสัญญา
จะนบนอบมอบจิตคิดละอาย
ขอทนะนองอาจเป็นชาติชาย
ถ้าอยู่ด้วยพระองค์ทรงชีวา
ซึ่งพระทรงการุณย์ยกคุณโทษ
ขอสนองรองบ้องบพมาลย์
จะต่อยุทธรด้วยองค์ทรงสา
จงอย่าเข้าตรงหน้าในราวี
อันทหารอย่างที่ดีกว่าข้า
ที่เหลื่ออยู่ยังมีถมไป

นครอินทร์คิดพลางทางทูลว่า
แต่ข้าไขอออยู่จะสู้ตาย
ไม่ถื่อสัตย์ซัดติยาอย่าพึงหมาย
เจ้าอุบายบิตผืนผิดสัญญา
ไม่เสียดายชีวันจะสังขา
ก็เป็นข้าสองเจ้าไม่เข้าการ
นับว่าโปรดเมตตาข้าทหาร
แต่เพียงขานบอกแจ้งแห่งคดี
แม้ว่าพระองค์ทรงหัตถ์
คูที่แจ้งจริงค่อยชิงชัย
แวดล้อมองค์ราชาอย่าสงสัย
จงทราบได้มาทาฝ่ายคุณ

ชั้นเสกามอญ

ภาพที่ 9 คิวอาร์โค้ด (QR Code) การขับเสกามอญ
(นพคุณ สูดประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

6.9 การพากย์โขน

แบ่งออกได้ 6 ประเภท ดังนี้

6.9.1 พากย์เมืองหรือพากย์พลับพลา คือการพากย์ที่บรรยายถึงสถานที่ เช่น พระราชวัง เมือง หรือพลับพลา ซึ่งเป็นที่ประทับของตัวละคร

6.9.2 พากย์รถ เป็นการพากย์ที่บรรยายถึงการเคลื่อนที่โดยยานพาหนะ เช่น ช้าง ม้า วัว ควาย หรือยานพาหนะอื่น ๆ ที่เคลื่อนไปตามทาง

6.9.3 พากย์ไ้อ้ คือการพากย์ที่เน้นอารมณ์ของตัวละครในขณะเศร้าโศกเสียใจ หรือรำพึงรำพัน

6.9.4 พากย์ชมดง คือการพากย์ที่พรรณนาความงดงามของธรรมชาติ ป่า เขา ต้นไม้ หรือ สัตว์ต่าง ๆ เช่น นก ลิง เป็นต้น

6.9.5 พากย์บรรยาย (หรือพากย์รำพรรณ) คือการพากย์เพื่อบรรยายความเป็นมาของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการรำพึงรำพันเชิงอธิบาย

6.9.6 พากย์เบ็ดเตล็ด คือการพากย์ที่ใช้ในโอกาสทั่วไป เป็นเรื่องเล็กน้อย ใช้เพื่อเสริมบรรยากาศของการแสดง

การพากย์

ภาพที่ 10 คิวอาร์โค้ด (QR Code) การพากย์ (นพคุณ สุตประเสริฐ, ประเทศไทย, 2567)

การใช้ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการทางสายตา กับนักศึกษาผู้พิการทางสายตาชั้นปีที่ 2 ภาควิชาดุริยางคศิลป์ (คีตศิลป์ไทย) คณะศิลปนาฏดุริยางค์ โดยมุ่งเน้นไปที่กรณีศึกษาของ นางสาวภาฝัน จันทรแก้ว ซึ่งไม่มีพื้นฐานการขับร้องมาก่อน ผู้วิจัยได้จัดให้ ฝึกขับร้องเริ่มต้นด้วยเพลงต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น โดยเน้นการฝึกทักษะพื้นฐาน เช่น การออกเสียงเอื้อน การหายใจ การควบคุมเสียง และการวางคำร้องอย่างถูกต้อง

จากการฝึกปฏิบัติพบว่า ผู้เรียนใช้วิธีการจดบทร้องด้วยอักษรเบรลล์ และท่องจำบทเพลงทีละวรรค จากนั้นร้องซ้ำ ๆ จนเกิดความแม่นยำและชำนาญ ส่งผลให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะการขับร้องอย่างชัดเจน ผู้เรียนมีความเข้าใจในลักษณะการร้องเพลงไทยมากขึ้น และสามารถขับร้องตามชุดฝึกได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และเป็นไปตามหลักการขับร้องเพลงไทย

7. การสรุปผลและการอภิปรายผล

จากการดำเนินการสร้าง ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการทางสายตา ผู้วิจัยได้อาศัยข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านดุริยางคศิลป์ ศิลปินแห่งชาติ รวมถึงอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียน เพื่อใช้ประกอบการพัฒนาเนื้อหาและกิจกรรมภายในชุดฝึก

เนื้อหาของชุดฝึกประกอบด้วยเพลงสามชั้น เพลงเถา เพลงสองชั้น เพลงระบำ การขับเสภา และการพากย์โขนหลากหลายประเภท ซึ่งได้ผ่านการคัดเลือกให้เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการขับร้องของผู้พิการทางสายตา โดยคำนึงถึงความสะดวกในการจำทำนอง การฝึกเปล่งเสียง และการร้องอย่างเต็มเสียง

การพัฒนาชุดฝึกในครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ภาศิพันธุ์ เกสรประทุม (2554, น. 61) ที่อธิบายถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยผู้สอน ควรปรับวิธีการสอนและใช้เนื้อหาเพลงเดียวกันกับผู้เรียนปกติ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เท่าเทียมกัน

นอกจากนี้ การพัฒนาชุดฝึกยังเชื่อมโยงกับงานวิจัยของ สุวภัทร พรหมมาศ (2560, น. 238) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการสอนสำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตา โดยพบว่าสื่อการเรียนการสอนในวิชานดนตรียังไม่เหมาะสมต่อผู้พิการทางสายตา ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการออกแบบชุดฝึกที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการขับร้องให้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ดนตรีไทย

ผลการทดลองใช้ ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยชั้นพื้นฐาน พบว่าสามารถช่วยให้นักเรียนผู้พิการทางสายตาเรียนรู้และฝึกฝนการขับร้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาทักษะการฟัง การเปล่งเสียง และการจดจำทำนองที่ง่ายต่อการฝึกซ้อม นอกจากนี้ ชุดฝึกยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถขับร้องร่วมกับดนตรีได้อย่างถูกต้องตามระดับเสียง ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างความมั่นใจในการฝึกฝนสำหรับผู้พิการทางสายตาอย่างต่อเนื่อง

8. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง ชุดฝึกสร้างเสริมพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยชั้นพื้นฐาน สำหรับผู้พิการทางสายตา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงการวิจัย ควรมีการศึกษาสำรวจความต้องการของสื่อการเรียนรู้อด้านดุริยางคศิลป์ (คีตศิลป์ไทย) สำหรับนักศึกษาผู้พิการทางสายตาในสถาบันการศึกษาที่เปิดสาขาวิชาทางด้านนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในการพัฒนาสื่อที่ตอบสนองต่อความต้องการจริงของผู้เรียน

8.2 ข้อเสนอแนะเชิงการพัฒนา ควรสร้างชุดฝึกพัฒนาศักยภาพการขับร้องเพลงไทยสำหรับผู้พิการทางสายตาในระดับที่สูงขึ้น โดยเพิ่มเติมเนื้อหาเพลงที่ต่อยอดสู่ระดับวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

8.3 ข้อเสนอแนะเชิงเทคโนโลยี ควรมีการศึกษการพัฒนาเทคโนโลยีสื่อเสียงหรือหนังสือเสียงสำหรับการขับร้องเพลงไทย เช่น หนังสือเสียงแบบโต้ตอบ (Interactive Audio Book) หรือสื่อการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์ เพื่อขยายโอกาสให้ผู้พิการทางสายตาสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน

9. รายการอ้างอิง

- ภาคิพันธ์ุ เกสรประทุม. (2554). *การเรียนรู้ดนตรีของเด็กพิเศษในวิทยาลัยดุริยางคศิลป์มหาวิทยาลัยมหิดล* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- สุวภัทร พรหมมาศ. (2560). *การสร้างชุดการสอนเปียโนสำหรับนักเรียนผู้พิการทางสายตาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.